ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
30 ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3557

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΟΥΝ

Ὁ κ. Ντάλλες δὲν εἶναι φιλέλλην. Δὲν εἶναι ὅμως οὔτε ἀντικειμενικὸς εἰς τὰς κρίσεις του, οὔτε δίκαιος εἰς τὴν πολιτικήν του. Μεροληπτεῖ ὑπὲρ τῶν Ἄγγλων εἰς τὸ Κυπριακόν. Καὶ θέλει νὰ μένῃ ἀδιάφορος πρὸ τῶν γοργῶν ἐξελίξεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ἡ ἀφόρητος κατάστασις, ὑπὸ τὴν ὁποίαν στενάζουν οἱ Κύπριοι. Δὲν θέλει νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος των. Καὶ ρίπτει τὸ ἠθικὸν βάρος τῆς χώρας του, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν βρεταννικὴν κακοήθειαν.

Εἰς τὰς ἐκδηλώσεις του ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ δὲν εὑρίσκει οὔτε μίαν λέξιν συμπαθείας διὰ τὸν κυπριακὸν λαόν. Καὶ οὔτε εἰς μίαν περίπτωσιν δὲν ἐξέφρασεν, ἔστω καὶ τυπικὴν δυσφορίαν, δι' ὅσα ἐγκλήματα διαπράττουν ἐκεῖ οἱ μισθοφόροι τοῦ Χάρντιγκ. Παραμένει πάντοτε ὁ στυγνὸς συντάκτης τοῦ περιβοήτου μηνύματος, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἑπομένην τοῦ ἐγκληματικοῦ τουρκικοῦ ὀργίου κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης. Ἄκαμπτος πρὸ οἱασδήποτε διαμαρτυρίας μας. Ἀσυγκίνητος πρὸ τῶν ἱεροεξεταστικῶν βασανιστηρίων, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται οἱ Κύπριοι.

Ὄχι ἂν συνεκινεῖτο. Ἀλλὰ ἁπλῶς, ἂν ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν ἐντύπωσιν περὶ τῆς στοιχειώδους δικαιοσύνης τῶν σκέψεών του, δὲν θὰ υἱοθέτει τὰς βρεταννικὰς προτάσεις περὶ αὐτοκυβερνήσεως κατὰ τὸ ἀχρεῖον σχέδιον Ράντκλιφ. Διότι τὸ σχέδιον αὐτὸ ὑποτάσσει εἰς τὴν ἀγγλικὴν αὐθαιρεσίαν κάθε ἔννοιαν δημοκρατικῆς ἐλευθερίας. Καὶ ἀποτελεῖ ἐμπαιγμὸν πρὸς τὸν ἀγῶνα ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ζητεῖ παρὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἀνεγνωρίσθη εἰς ἑκατομμύρια ὑποαναπτύκτων καὶ ἐγχρώμων λαῶν: Πῶς λοιπὸν ὁ κ. Ντάλλες εὑρίσκει τὸ σχέδιον τοῦτο κατάλληλον ὡς πρῶτον βῆμα δι' ἐξεύρεσιν λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ; Εἰμπορεῖ νὰ ἀποτελῇ τὸ πρῶτον βῆμα μιᾶς τιμίας λύσεως ἕνα ἄθλιον κατασκεύασμα τῆς ἀσυνειδητοτέρας ἀποικιοκρατικῆς δολοπλοκίας;

Ἀλλὰ ἐλησμονήσαμεν. Οἱ ἀμερικανικοὶ κύκλοι, τοὺς ὁποίους ἐμπνέει ὁ κ. Ντάλλες, δὲν ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τῆς ἐλευθερίας. Ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς προστασίας τῶν πολλαπλῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀγγλία παρουσιάζει ὡς συγκρουόμενα ἐν Κύπρῳ. Διότι ὁμιλοῦν καὶ περὶ τῶν στρατηγικῶν συμφερόντων τῆς Ἀγγλίας καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς τουρκικῆς μειονότητος. Ἀλλὰ εἰς ποίαν περίπτωσιν ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως, παρεκωλύθη ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν μειονότητος; Καὶ εἰς ποίαν περίπτωσιν τὰ στρατηγικὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας ἀπετέλεσαν τὸν μοναδικὸν γνώμονα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν;

Ὁσαδήποτε καὶ ἂν διατυπώσωμεν λογικὰ ἐρωτήματα, δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ εὕρουν τιμίαν τὴν ἀπήχησιν εἰς τῶν Μεγάλων τὴν συνείδησιν. Αὐτό, ὅμως, δὲν σημαίνει ὅτι θὰ σταματήσωμεν τὸν ἀγῶνα μας. Θὰ τὸν ἐξακολουθήσωμεν μὲ πίστιν καὶ ἐγκαρτέρησιν. Μᾶς ἀρκεῖ τὸ ὅτι τὸ Κυπριακὸν ἔλαβε τὰς διαστάσεις διεθνοῦς προβλήματος. Καὶ ἔγινε διὰ τὴν Ἀγγλίαν τοῦ κ. Ἤντεν καὶ τὴν Ἀμερικὴν τοῦ κ. Ντάλλες, πεπυρακτωμένος σίδηρος, τοῦ ὁποίου φοβοῦνται, χωρὶς καὶ νὰ δύνανται νὰ θεραπεύσουν, τὰ ἐγκαύματα.

Εἰς τὴν ἠθικὴν ἀλληλεγγύην τῶν Λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, ἡ Ἑλλὰς πληρώνει βαρὺ τὸ τίμημα τῆς συμμετοχῆς της. Τὰς αὐτὰς εἰσφέρει θυσίας καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκει σκοπόν. Δίδει ἐν ἀναλογίᾳ ὅ,τι ἔδωκαν καὶ οἱ Οὖγγροι. Καὶ ριψοκινδυνεύει ὅ,τι ἐρριψοκινδύνευσαν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι. Ἀλλά, ἂν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν θυσιῶν, τηροῦν διαφορετικὰ μέτρα οἱ Μεγάλοι, αὐτὴ ἡ ἠθικὴ ἀνακολουθία δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποτελέσῃ τὸν μόνιμον νόμον ἀπονομῆς τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης. Διότι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν, διὰ νὰ συγκινήσουν τὸν κόσμον τὰ δάκρυα τῶν κ. κ. Ἤντεν καὶ Ντάλλες διὰ τοὺς Οὔγγρους, θὰ πρέπει νὰ τὰ μοιράσουν δι' ὅλους τοὺς δεινοπαθοῦντας λαούς. Ὄχι μόνον δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦν, ὑπὸ τὴν στυγνὴν βαρβαρότητα τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καταδυναστεύονται ὑπὸ τὴν ἀπάνθρωπον σκληρότητα τῶν φαρισαίων τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ παγκόσμιος ἠθικὴ δὲν θὰ ἀποκατασταθῇ διὰ τῶν ἀλληλοκατηγοριῶν μεταξὺ τῶν μεγάλων, οἱ ὁποῖοι παίζουν καὶ κερδοσκοποῦν ἐπὶ τῆς δυστυχίας τῶν μικρῶν. Θὰ ἀποκατασταθῇ μόνον ὅταν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλευθερίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, γένῃ συνείδησις τῶν Μεγάλων καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἀπαραβίαστον δικαίωμα τῶν Μικρῶν.

Εἰς αὐτὸ τὸ μεγάλο ἐπίτευγμα, κατευθύνεται ἤδη ὅλων τῶν λαῶν ἡ προσπάθεια. Θὰ εἶναι κατάκτησις τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων, ἔναντι τῆς ἀναξίας ἡγεσίας τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία θὰ ἀναγκασθῇ νὰ συλλάβῃ τὴν ἔννοιαν τῆς νέκης. Αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ἐξακολουθητικῶς παραχαράσσουν, ὄχι μόνον οἱ ζηλωταὶ τοῦ Στάλιν, ἀλλὰ καὶ οἱ ναζὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, κατώτεροι τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐποχῆς μας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Λαῶν ἐπὶ τὴν μεταπολεμικὴν δικαιοσύνην καὶ διεθνῆ ἠθικήν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΛΗΓΟΝ ΕΤΟΣ 1956

17 ο/ο ΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Τὸ Ληξιαρχεῖον τοῦ Δήμου Πατρέων παρουσίασε, κατ' ἐπίσημον στατιστικήν, τὴν κατωτέρω κίνησιν κατὰ τὸ 1956:

Γεννήσεις 1920 ἔναντι 1875 τοῦ 1955.

Θάνατοι 680 ἔναντι 663 τοῦ 1955.

Γάμοι 800 ἔναντι 825 τοῦ 1955.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στατιστικήν, κατὰ τὸ 1956 οἱ θάνατοι ἐκ καρκίνου ἐσημείωσαν μεγάλην αὔξησιν ἔναντι προηγουμένων ἐτῶν.

Οὕτω, ἐνῷ τὸ 1936 ἐπὶ 1106 θανάτων οἱ 65 ἀφεώρων καρκινοπαθῆ ἄτομα, ἤτοι 6 ο/ο, τὸ 1955 ἀπέθανον 103 καρκινοπαθεῖς ἐπὶ 660 θανάτων καὶ τὸ 1956 ἀπέθανον 120 ἐκ καρκίνου ἐπὶ 680 θανάτων, ἤτοι οἱ καρκινοπαθεῖς ἀνῆλθον εἰς τὸ 17 ο/ο τῶν θανάτων.

ΤΟ ΕΠΙΜΑΧΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΑΒΕΡΩΦ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

ΜΟΜΦΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙ' ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις, ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐπικρίσεις τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως:

«Ἐφ' ὅσον ἔχωμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως τῆς Κύπρου, ἐνεργῶμεν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ταράξουν αἱ ἐπικρίσεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

»Ἡ Ἀντιπολίτευσις καίτοι γνωρίζει ἄριστα τὰς μεγίστας δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει τὸ Κυπριακόν, δὲν διστάζει νὰ ἐπιλέγῃ τὰς δυσχερεστέρας τῶν φάσεων, διὰ νὰ ἐπικρίνει καὶ νὰ δημιουργῇ σύγχισιν καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Εὐτυχῶς κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον φάσιν αἱ ἐπικρίσεις της οὐδεμίαν δύνανται νὰ προκαλέσουν ἐντύπωσιν καὶ συνεπῶς δὲν ἔχωμεν ἀνάγκην λεπτομερεστέρας ἀπαντήσεως.

Πράγματι ἐπικρίνεται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διότι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἐνώπιον ἑνὸς τόσον πολυπλόκου διεθνοῦς προβλήματος, ὑπάρχοντος ἐντὸς τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, δὲν ἀσπάζεται πλήρως τὰς ἀπόψεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἀντικειμενικὸς πολίτης, δύναται νὰ διερωτᾶται ἐὰν ἡ εὐθυγράμμησις τῆς Ἀμερικανικῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικήν, θὰ ἦτο μεγαλυτέρα εἰς ἣν περίπτωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν εὑρίσκετο ἡ Ἀντιπολίτευσις ἢ ἐὰν ὑπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἠσκεῖτο ἔτι περισσότερον ἀδιάλλακτος πολιτικὴ ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε ἀσκηθεῖσαν.

»Ἐπικρινόμεθα, δεύτερον, διότι προσφάτως ἐδηλώσαμεν ὅτι οὐδεμία πίεσις ἠσκήθη πρὸ 6 ἑβδομάδων εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ ὅτι παρεπλανήσαμεν τὴν Κοινὴν Γνώμην ὡς πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν στάσιν. Ὁ ἀντικειμενικὸς πολίτης δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἴδῃ τὰ κείμενα τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι ταῦτα ἦσαν ἀπολύτως εἰλικρινῆ καὶ δὲν ἔχει παρὰ νὰ σκεφθῇ ὅτι αἱ βρεταννικαὶ προτάσεις ἐδημιούργησαν, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, μίαν νέαν φάσιν τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τῆς ὁποίας μόλις προχθὲς ἔλαβε θέσιν ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις.

»Ἐπικρινόμεθα τέλος ὅτι ἐδηλώσαμεν ὅτι ἐπίκειται ἡ ἀπόλυσις τοῦ Μακαρίου. Οὔτε «ἐπίκειται» οὔτε «ἀπελευθέρωσις» εἴπομεν. Τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς καὶ ἐκεῖνα τῶν ἐφημερίδων εἶναι ἀδιάψευστοι μάρτυρες. Ἀναγράφουν ἐπὶ λέξει τὰ πρακτικά: «Ἔχομεν λόγους νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι συντόμως ὁ Μακάριος δὲν θὰ εὑρίσκεται πλέον εἰς τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανόν». Εἶναι λυπηρὸν ὅτι εἰς τόσον δυσχερεῖς ὥρας ἀναγκαζόμεθα νὰ περισπῶμεν τὴν προσοχήν μας διὰ νὰ ἀποδεικνύωμεν ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις τοὐλάχιστον ἔχει ἄδικον».

Η ΕΛΛΑΣ ΕΖΗΤΗΣΕ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΕΝ ΥΙΟΘΕΤΕΙ ΤΟ "ΣΥΝΤΑΓΜΑ"

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Μελᾶς προέβη κατὰ τὸ τελευταῖον 24ωρον εἰς ἐπανειλημμένα διαβήματα παρὰ τῇ Ἀμερικανικῇ κυβερνήσει, διαμαρτυρηθεὶς διὰ τὴν διαστρέβλωσιν, ἡ ὁποία ἐγένετο προφανῶς ἀπὸ σκοποῦ ὑπὸ ὡρισμένων μεγάλων ἀμερικανικῶν πρακτορείων, τῆς ἐννοίας τῆς τελευταίας ἀνακοινώσεως τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

Εἰς μακρὰν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράουντρη, ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Σταίητ Ντηπάρτμεντ ὅπως προβῇ εἰς διευκρινήσεις διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία μὲ τὸν τρόπον τῆς μεταδόσεως τοῦ ἀνακοινωθέντος ἐνεφανίσθη ὡς υἱοθετοῦσα τὸ Σύνταγμα Ράντκλιφ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνομιλίας ταύτης, ὁ κ. Μελᾶς ἐδήλωσεν ὅτι, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑφυπουργοῦ, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι οὐδόλως υἱοθετοῦν τὸ βρεταννικὸν Σύνταγμα διὰ τὴν Κύπρον, ὡς ἀνεγράφη ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τὴν ἔγκυρον ἐφημερίδα «Τάϊμς τῆς Ν. Ὑόρκης» ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων ἀμερικανικῶν πληροφοριῶν ἐξ Οὐάσιγκτων. Συγκεκριμένως οἱ «Τάϊμς» ἀνέφερον ὅτι οἱ ἐπίσημοι τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ βεβαιοῦν ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον εἶχον κατὰ νοῦν διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος των νὰ ἐγκολπωθοῦν τὰς προτάσεις τοῦ λόρδου Ράντκλιφ.

Ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἐγνώσθη ἐκ Ν. Ὑόρκης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρὰ τῷ Ο.Η.Ε. ἀντιπροσωπείας τοῦ Περοῦ, ὁ ὁποῖος προεδρεύει κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ, διέψευσε κατηγορηματικῶς τὰς κυκλοφορούσας φήμας, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας οὗτος προτίθεται νὰ ἐνεργήσῃ ὡς μεσολαβητὴς ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ μεταξὺ τῆς Μ. Βρεταννίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.

Εἰς παρομοίαν διάψευσιν προέβη καὶ ὁ παρὰ τῷ ΟΗΕ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος κ. Παλαμᾶς, ὁ ὁποῖος προσέθεσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς τοὐλάχιστον δὲν ἐζήτησεν, οὔτε πρόκειται νὰ ζητήσῃ μεσολάβησιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

Εἶναι, ἐν τούτοις, γνωστὸν ὅτι οἱ ἐνταῦθα βρεταννικοὶ κύκλοι ἐπιθυμοῦν παντοιοτρόπως ὅπως ἀποσοβηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ Κυπριακοῦ εἰς τὰ Ἡν. Ἔθνη καὶ ἀναμένεται ἤδη ὅτι θὰ καταβάλουν οὗτοι πᾶσαν προσπάθειαν εἴτε πρὸς ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ διαδικαστικῶν ἑλιγμῶν εἴτε πρὸς τεχνητὴν μεταβίβασιν τοῦ ζητήματος εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς προσεχοῦς Γεν. Συνελεύσεως.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς ἀπάντησιν τῆς προχθεσινῆς ἀνακοινώσεως ἐκπροσώπου τοῦ Στέητ Ντηπάρτμεντ, ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν προέβη εἰς τὰς κατωτέρω δηλώσεις:

«Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Στέητ Ντηπάρτμεντ ἀποδεικνύει δυστυχῶς ὅτι δὲν ἐγένετο ἀκόμη ἀντιληπτὴ ἡ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἔναντι τῶν Βρεταννικῶν προτάσεων. Ἡ θέσις αὐτὴ στηρίζεται εἰς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἀνεκοινώθησαν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐν συνόψει οἱ ἑξῆς:

1) Τὸ προταθὲν σχέδιον συντάγματος εἶναι ἀνελεύθερον καὶ ἀντιδημοκρατικόν. α) Διότι παρέχει εἰς τὸν διοικητὴν πολὺ περισσοτέρας ἁρμοδιότητας ἀπὸ ὅσας θὰ ἐνόμιζεν ὁ ἀκούων ὅτι ρυθμίζει ὁ διοικητὴς ζητήματα ἐσωτερικῆς ἀμύνης καὶ ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας β) Διότι ὁ διοικητὴς κυριαρχικῶς καθορίζει τὰ ὅρια τῶν ἁρμοδιοτήτων του, τῶν διαταγμάτων αὐτοῦ μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸν ἔλεγχον οὐδενὸς δικαστηρίου.

γ) Διότι κριτὴς τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Κοινοβουλίου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν διορίζει ὁ διοικητής, δὲν εἶναι ἡ ψῆφος τοῦ Κοινοβουλίου, ἀλλὰ κυριαρχικῶς ὁ διοικητής.

δ) Διότι ὁ διοικητὴς δικαιοῦται ἀπεριορίστως νὰ διαλύῃ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ ε) διότι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι τελοῦν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ διοικητοῦ.

2) Εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν κ. Λέννοξ Μπόϋντ ἐτέθησαν εἰς Ἀθήνας τρία ἐρωτήματα;

α) Ἠρωτήθη ἐὰν προτίθεται ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Μακάριον, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἀποφασιστικὸν παράγοντα διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ. Εἰς τοῦτο ἀπήντησεν ὅτι δὲν θὰ ἀπελευθερωθῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, πρὶν ἀποκηρύξει τὴν βίαν καὶ ἀποκατασταθῇ ὁ νόμος καὶ ἡ τάξις εἰς τὴν Κύπρον.

β) Ἠρωτήθη ποία εἶναι ἡ θέσις τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τῆς αὐτοδιοικήσεως. Εἰς τοῦτο ἀπήντησεν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀρνητικῶς, δηλώσας ὅτι ἂν ποτὲ ἐτίθετο τοιοῦτον ζήτημα, θ' ἀντιμετωπίζετο ὑπὸ μορφὴν ὁδηγοῦσαν εἰς τὸν τεμαχισμὸν τῆς νήσου.

γ) Ἠρωτήθη τέλος ἂν αἱ Βρεταννικαὶ προτάσεις ἀποτελοῦν βάσιν περαιτέρω συζητήσεως.

Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, ὁ κ. Μπόϋντ ἀπήντησεν ὅτι ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀκούσῃ μὲν παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ τῆς ἐγένοντο, δὲν εἶναι ὅμως διατεθειμένη νὰ ἀρχίσῃ νέας συζητήσεις μετὰ τῶν Κυπρίων καὶ τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου, ὅτι ὁ λόρδος Ράντκλιφ δὲν θὰ ἐδέχετο ποτὲ νὰ τροποποιηθῇ τὸ ὑποβληθὲν σχέδιον Συντάγματος, τὸ ὁποῖον καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι τόσον ἀρτίως ἰσοζυγισμένον, ὥστε μία τροποποίησις αὐτοῦ εἰς ὡρισμένα σημεῖα, θὰ ἀνέτρεπε τὸ σύνολον.

Εἰς τὰς ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, γενομένας βρεταννικὰς προτάσεις, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐνεργοῦσα ὡς συμπαραστάτης καὶ οἱονεὶ ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ συνέχειαν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ καὶ ἐπιδιώκει τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος καὶ εἶναι ἡ μόνη, ἡ ὁποία δὲν θὰ εἶχε λόγους νὰ ἀρνηθῇ συζήτησιν προτάσεων, ἐὰν ἐπείθετο ὅτι ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἀντιμετωπίζεται μὲ σοβαρότητα καὶ κατανόησιν τὸ Κυπριακὸν θέμα.

Θεωρεῖ ὅμως ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν βρεταννικῶν προτάσεων καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐγνώσθησαν αὗται, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις, δὲν ἀπέβλεψε δι' αὐτῶν σοβαρῶς εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, ἀλλὰ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων, ἐν ὄψει τῆς συζητήσεως τῆς ἑλληνικῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τῶν Ἡν. Ἐθνῶν.»

ΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΩΝ

"Η ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΟΣ ΚΟΝΙΣ" ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΑΒΑΣΙΜΟΙ ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ ΦΟΒΟΙ

Ν. ΥΟΡΚΗ. Μία ἐντατικὴ ἐκστρατεία, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν φόβον εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς διὰ τὰς ἀτομικὰς δοκιμάς, διεξάγεται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Ἡ ἰδία αὕτη ἐκστρατεία, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, διεξάγεται καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Τρομακτικαὶ ἱστορίαι τοῦ πλέον ἐντυπωσιακοῦ τύπου δημοσιεύονται. Αἱ γυναῖκες ἐτρομοκρατήθησαν ἐκ τῶν εἰδήσεων ὅτι ἡ πτῶσις ραδιενεργοῦ κόνεως ἐκ τῶν ἐκρήξεων τῶν ἀτομικῶν βομβῶν εἰς τὴν Νεβάδα, πιθανῶς θὰ προξενήσῃ δυσμορφίας εἰς τὰ κυοφορούμενα βρέφη. Κυκλοφοροῦν ἱστορίαι περὶ δηλητηριάσεως τοῦ ἀέρος, περὶ ἀτομικῶν «νεφῶν» τὰ ὁποῖα περιπίπτανται ὑπεράνω τῆς χώρας καὶ τὰ ὁποῖα μολύνουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ φυτά. Ἀόριστοι, ἀλλὰ τρομακτικαὶ εἰδήσεις καταφθάνουν ἐκ πολλῶν πηγῶν. Ἡ Σοβ. Ἕνωσις συνετέλεσεν εἰς τὴν διατύπωσίν των, ἰσχυρισθεῖσα ὅτι αἱ ἀτομικαὶ βόμβαι αἱ ὁποῖαι ἐξερράγησαν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἀνεστάτωσαν τὰς καιρικὰς συνθήκας εἰς τὴν Σοβ. Ἕνωσιν. Ἐκτεταμέναι δοκιμαὶ πάσης πιθανῆς ἀντιδράσεως ἐκ τῶν δοκιμῶν τῆς ἀτομικῆς βόμβας καὶ τῆς βόμβας ὑδρογόνου ἐμελετήθησαν. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμῶν τούτων εἶναι γεγονότα. Μερικὰ ἐκ τῶν γεγονότων τούτων εἶναι γνωστὰ εἰς τὸ κοινὸν ἄλλα καθίστανται γνωστὰ διὰ πρώτην φορὰν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Προσεκτικὰ πειράματα διεξήχθησαν τόσον ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Μετεωρολογικοῦ Γραφείου πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ πόσον μεγάλος εἶναι ὁ κίνδυνος ἐκ τῶν δοκιμῶν τῆς Νεβάδας. «Ραδιενεργὰ νέφη», τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῶν ἐκρήξεων τῶν ἀτομικῶν βομβῶν παρακολουθοῦνται κατὰ τὴν πορείαν των κατὰ μῆκος τῆς χώρας, ἡ πυκνότης των καταμετρεῖται εἰς τὰ διάφορα ὕψη, ἡ πτῶσις τῆς ραδιενεργοῦ τέφρας ἐξετάζεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς πορείας των. Περισσότεροι τῶν 100 σταθμῶν ἐγκατεστημένοι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πολιτείας ὑποβάλουν ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς ποσότητος τῆς τοπικῶς ἐπικρατούσης ραδιενεργείας.

Ἑκατομμύρια ἔχουν δαπανηθῆ ἐπίσης διὰ τὴν μελέτην τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ραδιενεργείας ἐπὶ τῶν ἐπιζησάντων μετὰ τὰς ἀτομικὰς ἐκρήξεις εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων των τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν μετὰ τὰς ἐκρήξεις τῆς ἀτομικῆς βόμβας εἰς Χιροσίμα καὶ Ναγκασάκι. Αἱ δοκιμαὶ τῆς βόμβας ὑδρογόνου εἰς τὸν Εἰρηνικὸν παρηκολουθήθησαν λεπτομερῶς διὰ νὰ γνωσθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτεταμένης πτώσεως ραδιενεργοῦ τέφρας. Ἱκανοὶ ἐπιστήμονες εἰς τὰ ζητήματα τῆς κληρονομικότητος ἐξ ὅλων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐκλήθησαν ὅπως ἐκθέσουν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν πιθανῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀτομικῶν ἐκρήξεων ἐπὶ τῶν μελλοντικῶν γενεῶν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν νέων πειραμάτων ἐπὶ ζώων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

Τὸ ἁπλοῦν συμπέρασμα εἶναι τὸ ἑξῆς: Οὔτε μία λέξις, τῶν τρομακτικῶν ἱστοριῶν περὶ τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν αἱ ὁποῖαι ἐμπνέουν δέος εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου, δὲν εἶναι ἀληθής. Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ὁ κ. Ο. Λίμπυ, ἐξέθεσε τὸ ἀνωτέρω ὡς ἑξῆς. «Ὁ κόσμος εἶναι ραδιενεργός. Πάντοτε ὑπῆρξε καὶ πάντοτε θὰ εἶναι. Αἱ φυσικαὶ του ραδιενέργειαι προφανῶς δὲν εἶναι ἐπικίνδυνοι καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ μόλυνσις ἐξ ἀτομικῶν βομβῶν, ἡ ὁποία εἶναι μικρὰ ἢ ἀκόμη ἡ ἰδία μὲ τὰς φυσικὰς ἀκτινοβολίας δὲν πρόκειται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ εἶναι ἐπικίνδυνος».

Ἐπειδὴ τὸ φύλλον τῆς 1ης τοῦ ἔτους θὰ κυκλοφορήσῃ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς αὔριον Δευτέρας, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἀγγελιοδόται ὅπως φέρουν τὰς ἀγγελίας καὶ διαφημίσεις των μέχρι τῆς 1ης μ. μ. τῆς Δευτέρας.

ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΟΛΩΝ, Η ΠΑΤΡΙΣ ΘΑ ΕΥΗΜΕΡΗΣΗ ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΙΤΥΧΗ ΤΑΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ

Ο κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ»

Ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ἀπεστάλη πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πελοποννήσου» τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Κυρίαν Γιώταν Παπαγγελούτσου
Ἐφημερὶς «Πελοπόννησος»
Πάτρας

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς Χριστιανοσύνης, ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς συνεργάτας σας τὰς εἰλικρινεστέρας εὐχὰς διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, μετὰ τῆς βεβαιώσεως ὅτι παρακολουθῶ τὸ ἔργον τῆς ἐφημερίδος σας μὲ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον καὶ προσοχήν.

Μὲ τὴν κοινὴν προσπάθειαν ὅλων ἡ Πατρὶς θὰ γνωρίσῃ εὐημερίαν καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν δικαίωσιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς διεκδικήσεων.

Κωνστ. Τσάτσος»

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

ΟΙ ΜΙΣΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΚΑΙ ΓΡΑΦΗΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Μ.Π.Τ.) Πρὸ ἡμερῶν ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Οὐνέσκο, ἕνα βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει μίαν ἐνδιαφέρουσαν στατιστικὴν ἐπὶ τῆς παγκοσμίου παιδείας. Τὸ πλέον ἐνδιαφέρον κεφάλαιον τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου εἶναι τὸ περὶ ἀναλφαβητισμοῦ. Τὰ στοιχεῖα τῆς στατιστικῆς δὲν εἶναι ἐνθουσιαστικά, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν κατοίκων τῆς γῆς δὲν γνωρίζουν νὰ γράφουν καὶ νὰ διαβάζουν. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ ἀναλφάβητοι τῆς γῆς εἶναι 700 ἑκατομμύρια δηλαδὴ τὰ 44 ο/ο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Ἐξ αὐτῶν 530 περίπου ἑκατομμύρια ἀναλφαβήτων (ἀναλογία 64 ο/ο) εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐνῷ εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὑπάρχουν 98 ἑκατομμύρια (81 ο/ο). Ἡ ἤπειρος μὲ τοὺς ὀλιγωτέρους ἀναλφαβήτους, ἐν ἀναλογίᾳ, εἶναι ἡ Εὐρώπη. Ὁ ἀριθμός των (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ρωσσίας) φθάνει τὰ 40 περίπου ἑκατομμύρια (9 ο/ο). Τέλος εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν οἱ ἀναλφάβητοι ἀνέρχονται εἰς 18 ἑκατομμύρια περίπου (12 ο/ο), ἐνῷ εἰς Νότιον Ἀμερικὴν ὑπάρχουν 28 ἑκατομμύρ (40 ο/ο), καὶ εἰς τὴν Ὠκεανείαν 1.200.000 (13 ο/ο). Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι εἰς τὴν Ἀφρικήν, ὑπάρχουν κράτη ὅπως ἡ Μοζαμβίκη, ἡ πορτογαλικὴ Γουϊνέα, ἡ Ἀγγλικὴ Σομαλία, ὅπου τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν κατοίκων εἶναι ἀναλφάβητον (99 ο/ο). Ἄλλα ἐνδιαφέροντα ποσοστὰ ἀναλβαβήτων εἰς τὴν Ἀφρικὴν προέρχονται ἀπὸ τὸ Κάμερουν (93), τὴν Νιγηρίαν (89) καὶ τὴν Αἴγυπτον (80). Εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ 3ο/ο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μέχρι τὰ 89ο/ο τῆς Ἀϊτῆς, Εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ὑπάρχει ἐπίσης ἀρκετὴ διαφορὰ μεταξὺ Ἀργεντινῆς (13), Οὐραγουάης (15), Χιλῆς (21) καὶ Βραζιλίας (51), Περοῦ (58), Βολιβίας (68). Εἰς τὴν Ἀσίαν, οἱ περισσότεροι εὑρίσκονται εἰς τὸ Ἰρὰκ (89ο/ο) καὶ ἀκολουθοῦν αἱ Ἰνδίαι (81) καὶ τὸ Πακιστὰν (86). Ἀντιθέτως ἡ Ἰαπωνία δὲν ἔχει παρὰ 2ο/ο ἀναλφαβήτους μεταξὺ τῶν κατοίκων της. Ἄλλα ἐνδιαφέροντα ποσοστὰ τῆς Ἀσίας προέρχονται ἀπὸ τὸ Ἰσραὴλ (6ο/ο), τὴν Κίνα (56), τὴν Τουρκία (68) καὶ τὴν Κορέα (69). Καὶ φθάνομεν εἰς τὴν Εὐρώπην ὅπου τὸ χειρότερο ποσοστὸν ἐμφανίζεται εἰς τὴν Πορτογαλίαν (44ο/ο). Ἀκολουθοῦν ἡ Βουλγαρία (35), ἡ Γιουγκοσλαβία (27), ἡ Ἑλλὰς (26), ἡ Ἰταλία, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Πολωνία ἀπὸ (23ο/ο), ἡ Ρωσσία (19) καὶ ἡ Ἱσπανία (17). Ἡ Σουηδία εἶναι τὸ μόνον κράτος, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅπου δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀναλφάβητος μεταξὺ τῶν κατοίκων της. Τέλος ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη ἔχουν ἐλάχιστον ποσοστόν, ὅπως ἡ Γαλλία καὶ τὸ Βέλγιον (3ο/ο), ἡ Οὐγγαρία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία (5ο/ο). Ἕνα ἄλλο ἐνδιαφέρον κεφάλαιον τῆς στατιστικῆς τῆς Οὐνέσκο, εἶναι τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐκδοτικὴν προσπάθειαν βιβλίων καὶ ἐφημερίδων. Εἰς τὴν ἔκδοσιν βιβλίων προηγεῖται ἡ Ρωσσία μὲ 37.500 κατὰ τὸ 1956, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Ἰαπωνία μὲ 19.837, ἡ Δυτικὴ Γερμανία μὲ 19.187, αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι μὲ 11.901, ἡ Γαλλία μὲ 10.662 καὶ ἡ Ἰταλία μὲ 8.514.

Θεωρεῖται πολὺ περίεργον πῶς ἡ μικρὰ σχετικῶς Δυτικὴ Γερμανία ἐκδίδει περισσότερα βιβλία ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Μεταξὺ τῶν 57 κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἔγινεν ὁ ἔλεγχος τὰς τελευταίας θέσεις διατηροῦν ἡ δημοκρατία τοῦ Ὀντούρας μὲ ἔκδοσιν 51 μόνον βιβλίων καὶ ὁ Παναμᾶς μὲ 22. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐφημερίδας ἡ Ρωσσία, καὶ πάλιν, ἔρχεται ἐπὶ κεφαλῆς μὲ 8.000 ἐκδόσεις καὶ 44 ἑκατομμύρια ἀντίτυπα. Μεγαλυτέρα ἀναλογία ἀναγνωστῶν παρουσιάζεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅπου

Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

"ΥΜΝΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ"

"Τοῦ κ. ΧΡ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗ"

Ὁ κ. Σολομωνίδης ἔγραψε τελευταίως ἕνα βιβλίο. Λέγεται «Ὕμνος καὶ θρῆνος τῆς Σμύρνης». Κι' ἀληθινά, ξεκινώντας ἀπὸ μιὰ πονεμένη ἄβυσσο, ὑμνεῖ τὴ χαρά, γιὰ νὰ ἐπιστεγάσῃ καὶ νὰ δώσῃ ἀκριβῆ μορφὴ στὴ ζωὴ τῆς χανούμισσας αὐτῆς τοῦ Αἰγαίου, ποὺ τὴν δροσαγερίζουν ἀεράκια μπουχτισμένα στὸ μῦρο. Σὰν παλλακίδα τῶν Θεῶν ἡ Σμύρνη, ἔνοιωσε νὰ τρέχουν στὴν καρδιά της ἀρτηρίες, γεμᾶτες ἀπὸ ἀγαθὰ καὶ πλούτη χθόνια. Ποιητὴς ὁ κ. Σολομωνίδης, νυχοπατάει στὶς ἀναμνήσεις του ἐνάερα καὶ φιξάρει στὴν νωχελικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ τόπου, μὲ πρόσωπα καὶ πράγματα, μὲ εἰκόνες καὶ σύνολα ζωῆς, ποὺ ἄφησαν τὴς φωτεινὲς ραβδώσεις τους πάνω στὴ μνήμη του ἀνεξίτηλες. Σ' ὅλα τὰ παιχνιδίσματα τῆς νοσταλγίας του, ὑπάρχει ὅλο τὸ ἀσύλληπτα λεπτὸ ἄρωμα τῆς Σμυρναῖκῆς ἀτμόσφαιρας. Αὐτὸ καθιζει ἐπίσημα πάνω σὲ κάθε σελίδα καὶ τὸν ἀναγνώστη τὸν ριπίζουν δυὸ πνοές, ἐκείνη ποὺ φαντάζει σὰν ρόδο πάνω στοῦ πελάγου τὸν ἀφρὸ καὶ ἡ ἄλλη ποὺ στράτεψε τὴ θλίψη καὶ τὸν πόνο. Ὅλη τὴν πλούσια βαλτωμένη ὀμορφιά, ὅ,τι δροσαγέρισε σὰν δίνη ὁ ἀέρας τῆς ἀρχοντιᾶς, ὅ,τι ἡ μικτὴ ἀνατολίτικη Ἑλληνοπρέπεια κράτησε σὰν στέμμα, ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο. Ἡ κοσμοπολίτικη μεγαλοπρέπεια τῆς Σμύρνης, ἀντιφεγγίζεται μὲ τὴς παραδόσεις της καὶ δείχνεται ἔντονο τὸ καθάριο Ἑλληνικὸ αἷμα, ποὺ πορεύτηκε πάντα ἁγνό. Ὀνόματα, δρόμοι, ἐξοχὲς καὶ καντούνια, σπίτια καὶ κοινωνία, ὅλη ἡ ποιητικὴ ὀμορφιά, ὅλο τὸ γελαστὸ χαρέμι μιᾶς εὐλογημένης ἐποχῆς, ἀφίνει τὸ καταστάλαγμα ἑνὸς ἀρώματος πολυκαιρνοῦ, ποὺ ἔσυρε ἡ μεταξωτὴ κοῦδα μιᾶς πολύτιμης τουαλέττας. Καὶ ὅπως γράφει ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας, «ἡ πλώρη τῆς νοερῆς Ἀργῶς, σχίζει τὸ ἀτλάζι τοῦ φλογισμένου Αἰγαίου. Στὴ γέφυρα κυβερνήτρα ἡ ἀνάμνηση, καπετάνιος ἡ νοσταλγία, πιλότος ὁ πόθος, πορευόμαστε στὴν ἡλιόφωτη κι' ὁλόχαρη πατρίδα. Γιὰ σένα παληὰ Σμύρνη». Καὶ τέτοιο ταξεῖδι κάνει ὁ κ. Σολομωνίδης. Πετάει μὲ τὸ μαγικὸ χαλὶ τῆς ἀνάμνησης, ψηλά, στὰ ἄπατα στρώματα, τυλιγμένος σὲ νεφοστοιβάδες καὶ κουρσεύει τὸ πλάτος τῆς παληᾶς Σμύρνης καὶ βαλαντώνεται ἀπὸ τὸ στεναγμὸ καὶ τὴ νοσταλγία. Καὶ δὲν εἶναι τὸ βιβλίο αὐτὸ ἁπλὸ ἠθογράφημα. Δὲν εἶναι οὔτε ἱστόρημα. Δὲν εἶναι ὁ τιποτένιος ρεμβασμὸς στὸ χάδι μιᾶς χρυσόδετης κορνίζας. Εἶναι ἕνα σφενδόνισμα στὸ χάος ἑνὸς τόπου, ποὺ ρίζωσε βαθειὰ ἡ ψυχή του, κι' ἔπειτα τινάχτηκε στὸ κενό. Δεμένος μὲ τὸ χῶμα αὐτὸ ὁ κ. Σολομωνίδης, τάζει τὴ Σμύρνη ἀρχιμάννα τοῦ πελάγου καὶ ἀνοίγει νὰ ἰδῇς κι' ἐσύ, ὁ ἀναγνώστης, τὸν κόρφο της, γεμᾶτον ἀπὸ πλοῦτο κι' ἀγαθά. Ξαπλωμένη ἡ Βαλιντὲ—Σουλτάνα στὸν ὀντᾶ τῆς καλλίτερης κόχης, στὴ δείχνει μὲ τὴν πορφύρα τῆς ἀρχοντιᾶς της, μὲ τὸ στέμμα τῆς ὀμορφιᾶς, γεμᾶτο πολύτιμα πετράδια. Στὴ δείχνει νὰ παιζογελάνε τὰ γλαυκὰ μάτια της τσαχπίνικα, ἀγναντεύοντας προσκυνητή της, τὰ κύματα. Ἡ ρόδινη αὐτὴ ζωὴ στάθηκε τυχερὸ νὰ βουτηχτῇ στὸ δάκρυ, στὸν πόνο, στὸ μαρτύριο καὶ τὰ δεσμὰ ἑνὸς πλήθους πνιγμένων σκηνῶν, ποὺ τελειώνουν μὲ παράπονο καὶ ὕπατο θρῆνο ψυχῶν, ποὺ ἡ ἠχώ τους μᾶς ἐπρόλαβε ἔστω καὶ ἀδυνατισμένη. Καὶ ὁ κ. Σολομωνίδης ἀπαράλλαχτα σὰν τὸν ἐξόριστο, τὸν ριγμένο στὰ βάθη τῆς ἐρήμου, βλέπει τὰ διαμαντένια ἄστρα τῆς Σμύρνης νὰ στολίζουν τώρα τὸν οὐρανό της νεκρά. Ὅλη ἡ ποιητικὴ διάθεση τοῦ συγγραφέα, ὅλο τὸ ψυχικό του τρικύμισμα μετουσιώνεται ἀνάμεσα στὸν ὕμνο καὶ στὸ θρῆνο. Ἡ σύνθετη αὐτὴ ὄψη, δημιουργεῖ καὶ τὴς ἀντίθετες συγκινήσεις, ποὺ ὑποτάσσονται στὴν κυκλοφορία τοῦ ὡραιότερου λογοτεχνικοῦ αἵματος.

ΕΥΑ